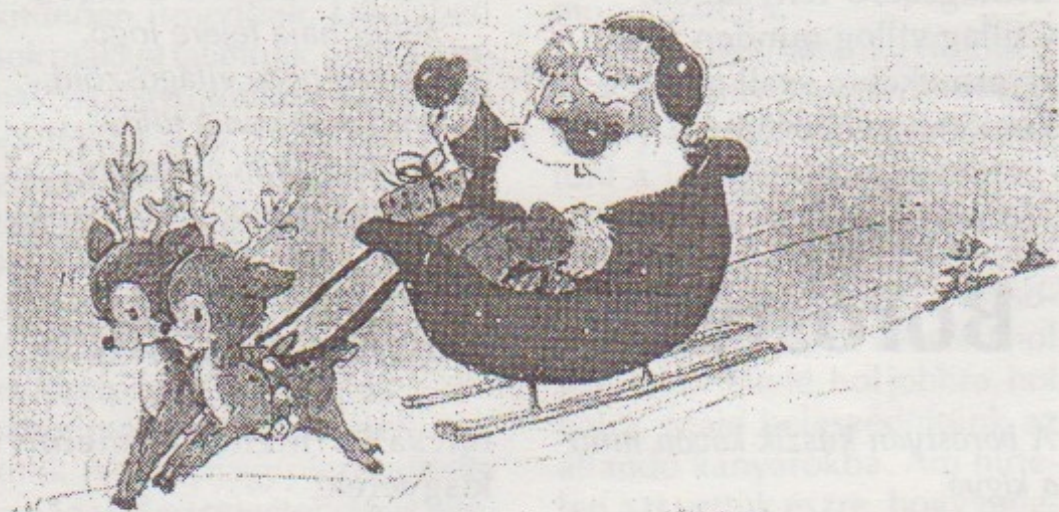

Közeleg a Mikulás

Kinézel az ablakon:
szánkó siklik a havon...
A Mikulás integet:
- Megérkeztem, gyerekek!

Jön az éjben már

Jön az éjben már,
Jön az éjben már,
puhán és halkan jár!

Jön az éjben már,
jön az éjben már,
puhán és halkan jár.

Míg kis barnafürtös fejek
sípról-dobról álmodnak
éppen,
a párnán lelve jó helyet.

A kis barnafürtös fejek
sípról és dobról álmodnak
egyre,
a párnán lelve jó helyet.

Átvág a nagy havon,
mint csónak a habon,
körül hóesés kevereg.

Ki mondja meg neki?
Nem tudja senki sem.
De meglel minden ablakot,
és telerakja rendesen,
ahol jó a gyerek.

KARÁCSONYI VARÁZSLAT

Az egész lakásba karácsonyt varázsolhatsz!

Hogy lehetséges ez? Tégy minden szobába asztali díszet, díszítsd az ablakokat is!

A bejárati ajtóra készíts kicsi fenyőkoszorút vagy ágacska valamilyen színes növényi terméssel, fenyőtobozzal, színes szalagcsokorral, vagy kis csengővel.

Mindezek lényeges apróságok, melyek néhány percnyi munkával, kis ügyességgel elkészíthetők és mindennél karácsonyi hangulatot teremtenek.

Karácsonyi búza

Kis tálkába tegyél kb. félmaroknyi búzát (árpat, rozst)! Önts rá vizet! Hamarosan csírázni kezd, s zöldellő vetésre emlékeztet. Közepébe állíts fehér vagy színes gyertyát!

December 13-án készítsd el! Karácsonyra kizöldül. Talán még mutatósabb a következő asztali dísz. 5-6 cm-es, csutkás kukoricát állíts egy tálba! A víz 1-2 cm magasan (ne feljebb) lepje el az oldalát! Amikor kicsírázott, kizöldült, akkor tedd az asztalra, s a torzsa tetejére a fehér (piros) gyertyát!

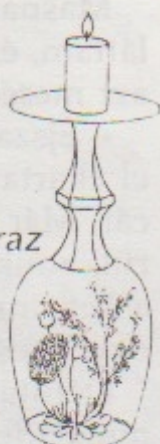
Ünnepig még készül!

Pohárdíszek

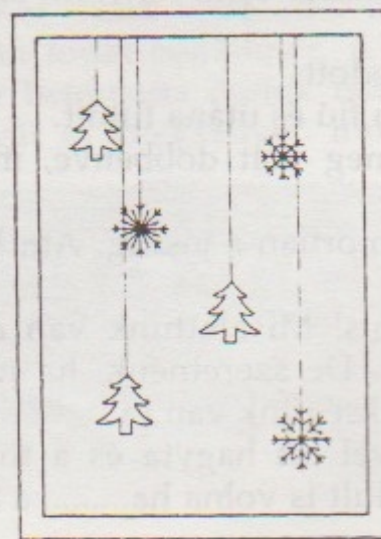

A kehelyrészébe - éppen közepére, csepegtetéssel - állíts bele egy szép formájú, hosszabb gyertyát! Tegyéle bele vizet! Fenyőággal, fagyönggyel, egyéb növényi bogyóval, terméssel díszítsd!

Tedd zöld színű kartonra a pohár száját, rajzold körbe és vágd ki! Ragassz szalmavirágot, sóvirágot, egyéb száraz virágot erre a zöld alapra! A pohár talpára, amely így került felülre, csepegtetéssel erősíts fel egy szép gyertyát! Hangulatos asztali dísz lesz.

Ablakdísz

Szép, fehér műszaki rajzlappal vágj ki különböző nagyságú hópelyheket! Túvel más-más hosszúságú cernára erősítsd fel ezeket! A cernaszálakat celluxszal ragasd az ablak keretére! Zöld kartonból vágj ki 8-10 cm nagyságú fenyőágakat! Ezeket kettesével ragaszd össze! (Ragasztás előtt tegyél közéjük cernát!) Ezekkel is díszítsd az ablakot.

Díszgyertyák

A gyertyafény mindig fokozza az ünnep hangulatát. Elfektetett fehér gyertyára tégy tűleveleket, aprócska fenyőágot, illetve áztatott, vasalt szalmából alakíts mintát! Óvatosan borítsd be alufóliával! A meleg vasaló hegyét finoman húzd végig rajta! A növény belemelegszik a gyertyába, szépen díszíti azt.

Karácsony éjjel egy kerti házban
(mikor más gyerek alszik az ágyban)
összegyűltek a fiúk- lányok,
s gyújtottak fényes gyertyavilágot.

Szép karácsonyi dalokba kezdtek,
Jézus eljöttén örvendeztek,
- Dicsőség - dalolták - az Istennek,
béke a földi embereknek.

Fülöp Gábor 4.o

És az angyalok fenn az égben
meghallották az éneket.
Olyan szép volt, hogy énekelni
szintén kedvük kerekedett.

Karácsony

(részlet)

Fenyőágon, madárszárnnyon,
megérkezett, a karácsony,

Hozott hírt a pásztorokról,
csillagokról, jászolokról,
Kis Jézusról, Máriáról,
s híres három királyról.
Szelek szárnyán, fenyőágon,
megérkezett a karácsony.

Szék David 4.o

Itt van a szép, big karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog - villog: csupa drága
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátzók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született.

Dsida Jenő

Ajtódíszek

A fehér gyöngysoron lógó félhold
buxusból készült. Felül fehér gyöngy
és harangok fogják össze.

Szilveszteri bohóságok

Új esztendő érkezik,
szóra nyílik szája...
Bár csak teljesülne
minden kívánsága:

- Lányok mindig nevéssenek!
- Fiúk bajuszt növésszenek!
- Asszony, férfi boldog legyen,
másnak rosszat sose tegyen!

- Valósággá váljon
igaz és szép álmom!
- Hű béke honoljon
kishazányi tájon!

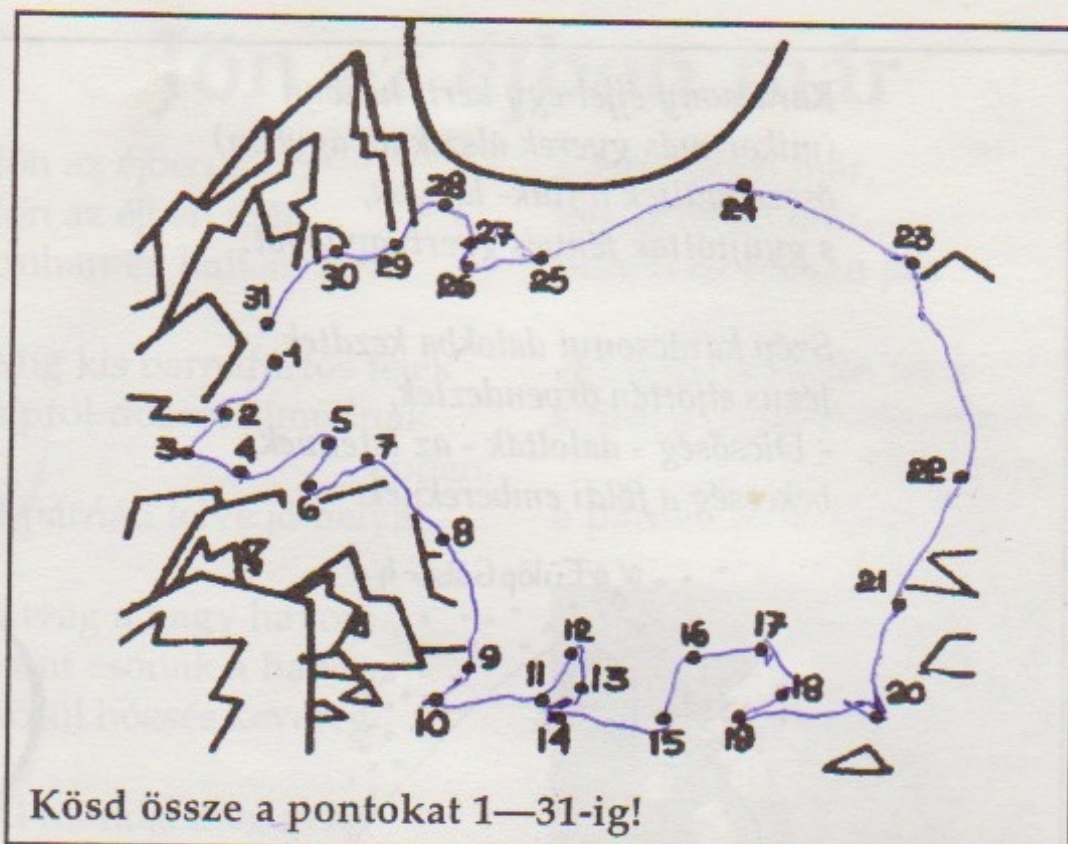

K	O	P	O	G	Ó
I	S	A	R	U	T
S	T	L	A	B	A
B	O	L	D	O	G
O	R	O	S	Z	U
R	H	S	Z	E	M
J	A	V	I	T	O
Ú	J	E	V	E	T

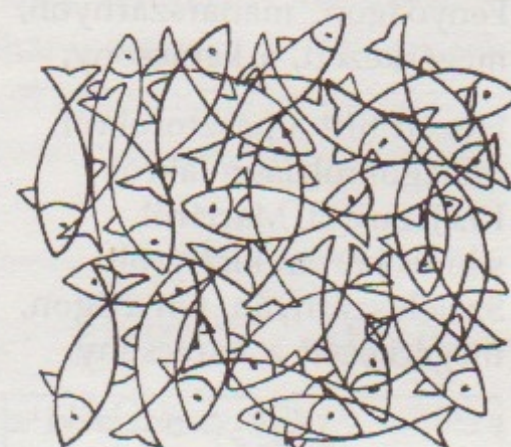
Keresztrejtvény

Írjátok be a megfejtéseket. A két színes sorba kerülő betűket olvasásuk össze.

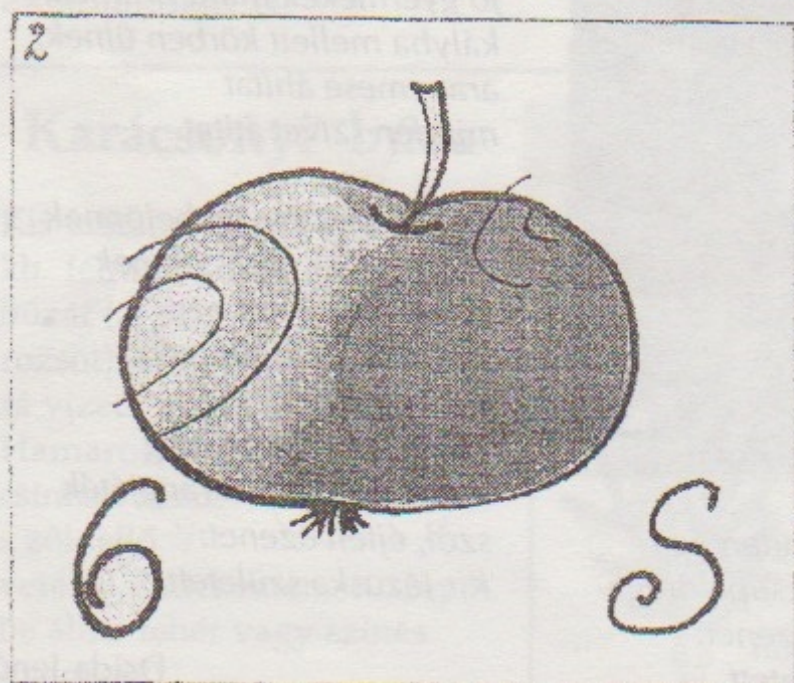
KISBORJÚ, JAVÍTÓ,
KOPOGÓ, PALLOS,
GUMÓT, GUBÓZ,
OSTOR, OROSZ,
ÓRÁD, SZÍV, LÁBA,
SZEM, ETE, ÓTA, ISA,
RÚT, HAJ, VÉ, RH, ST.
(O=Ó, U=Ú)

A két rajz közt tíz apró eltérés van. Melyek azok?

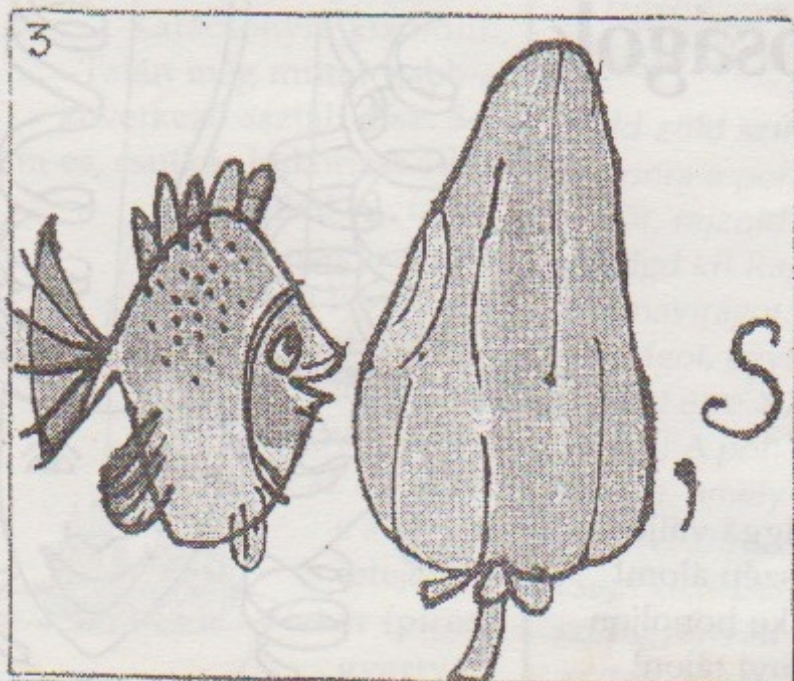
Hány hal látható a rajzon?

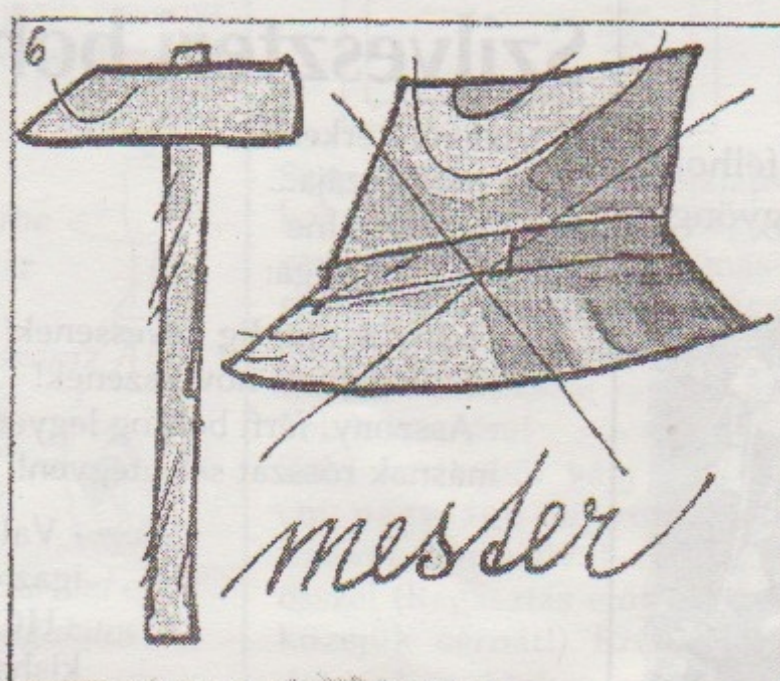
hat almás

csigaház

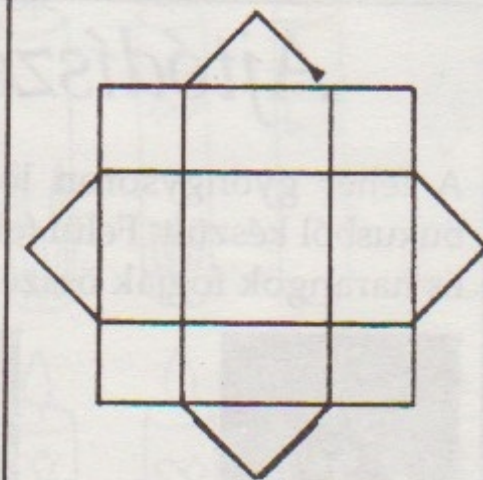
halpaprika

meszer

Egy vonallal

Rajzoljátok körös-körül ezt az ábrát. A ceruzát nem szabad felemelni és a vonalak nem keresztezhetik egymást.

Melyik kettő egyforma?

Suli-buli

III. évfolyam 2. szám

A JUTAI NAGY ISTVÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1997. december

Hadd zengjen énekszó, Fel, égig ujjongó,
Jászolágyon szunnyad Az édes Megváltó,
Ott fénylik ő, az új nap, Kit várva vártunk rég.
Kezdet ő és vég, Kezdet ő és vég.

Új ének merre cseng? Az égi fényben fent.
Kél a halleluja, És ujjong minden szent,
És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng.

Tartalom

Innen indultam: A katedra másik oldalán - Hogy vagy? - Visszapillantó: nyaralásról, iskolakezdésről, erdei iskoláról,
kirándulásokról - Jeles napok: Mikulás, Karácsony - Így írunk mi
- Rejtvény

Innen indultam

A katedra másik oldalán

Szabó Gabriella gimnáziumi tanár Jutában, a Rákóczi u. 2. szám alatt lakik szüleivel, nagyszüleivel, gimnazista testvérével. Édesapja Szabó Tibor, az önkormányzat megalakulása óta községünk polgármestere.

- Hol tanít?

- Kaposváron a Táncsics Mihály Gimnáziumban kezdtem el tanítani ez év szeptemberében, ahol néhány évvel ezelőtt még én is diák voltam.

- Milyen tantárgyat tanít?

- Történelmet és latint.

- Sok tanítványa van?

- Igen. Szám szerint nem is tudom mennyi, mivel hét osztályban tanítok.

- Rosszak a gimnazisták?

- Nem mondhatnám, hogy rosszak, inkább egy kicsit elevenek. Viselkedésüket az is befolyásolja, hogy hányadik órában találkozom velük. Ugyanis, ha az első órában, akkor a fél osztály alszik. Ha hetedik órában, akkor sokszor fáradtak már és csak az ebédre tudnak gondolni.

- Jól tanulnak?

- Szerencsére nagyon sok jó tanuló diákom van, akik közül többen is indulnak tanulmányi versenyeken. Úgy gondolom, hogy a tanulás nagyrészt akarat kérdése. Akit felvettek a gimnáziumba az képes arra, hogy bármelyik tantárgyat legalább közepesre megtanulja. Ha mégsem így történik, akkor abban a lustaság játszik szerepet.

- Ön milyen tanuló volt?

- Jó tanuló voltam. Nagyon sok tantárgyat szerettem. Inkább a humán tárgyak, a történelem, magyar, nyelvek mentek a legjobban. A matematika néha nehézségeket okozott, így alsó tagozatban nem is voltam soha kitűnő. Kis Bóli Tiborné, Marika néni tanított, aki nagyon szigorú volt, de visszagondolva azokra az évekre, úgy érzem, mégsem volt megerőltető a tanulás.

- Hányan voltak egy osztályban?

- Mindössze öten voltunk és a másik osztállyal összevontan tanultunk, ahogy ti is a 3-4. osztályosok. A kis létszám előnyös volt abból a szempontból, hogy a tanító néni sokat tudott foglalkozni velünk, de néha a hátrányát is éreztük, hiszen feleléskor mindenki sor került!

- Hol végezte felső fokú tanulmányait?

- Pécsen, a Janus Pannónius Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, történelem szakon, és jövőre végzek latin szakon.

- Nehezek a vizsgák az egyetemen?

- Rengeteget vizsgáztam ez alatt az öt év alatt. Vol-

tak könnyű, de voltak nehéz vizsgák is, különösen a szigorlatok, amikor több év anyagából kellett készülni. Minden szigorlatomat kitűnőre teljesítettem, és a történelem szakon négyesnél rosszabb jegyet nem kaptam. Jegyeim nagy többsége ötös volt.

- Volt olyan tárgy amit nem szeretett?

- Az egyetemen korok szerint tanultuk a történelemet. Alapvetően minden korszakot szerettem, de legjobban a modern kort, vagyis a mi korunkat. Ebből választottam szakdolgozati témámat is.

- Mi a hobbija?

- Szeretek olvasni, de sajnos elég kevés idő jut rá. A történelmi témájú regényeket részesítem előnyben. Kikapcsolódásként pl. nyaraláskor, krimi olvasok.

- Tanult nyelveket?

- Sok nyelven tanultam: németül, oroszul, angolul,

latinul, ógörögül. Ma már csak angolul beszélek középfokon, és a latint, ógörögöt továbbra is tanulom az egyetemen.

- Járt külföldön?

- Igen. Eljutottam Franciaországba, Spanyolországba, Németországba, Olaszországba, Erdélybe. Szívesen elmennék Görögországba, mivel sokat tanultam az antik kultúráról és szívesen megnézném a valóságban is.

- Miért lett tanár?

- Már kiskoromban sokat játszottam iskolásdit és szerettem a gyerekeket, így - bár sokáig a jogra készültem - történelem tanárom hatására inkább a bölcsészkarra mentem.

- És jól választott? Szeret tanítani?

- Igen, nagyon szeretek tanítani!

- Sok sikert és sok jó tanuló diákot kívánunk!

A 4. o. tanulói

Hogy vagy?

Bajzik András

- Jól vagyok!
- Mondd el, hogy kezdted új iskoládban a tanévet!
- A Gyakorló Iskola gimnáziumi osztályába járok. Ez nehezebb, mint az alsó tagozat. De jól kezdtem az évet, csak négyes és ötös jegyeim vannak. Naponta 6 óránk van. Kedvenc tantárgyam a számítástechnika. Itt nem a hagyományos tantárgyak vannak külön-külön, hanem össze vannak vonva. Ami új számomra, az a vízilabda szakkör, ahova én is járok. Az osztályban 28-an vagyunk. Mindenki a barátom. A felvételinél mindenki mindenkivel megismerkedhetett, így könnyű volt a beilleszkedés az új környezetbe. Nemcsak az osztálytársaim, hanem a tanárok is kedvesek. Szeretek ebbe az iskolába járni.

Szak Dávid
4. o.

Landek Márk

- Köszönöm szépen jól vagyok.
- Melyik iskolába jársz? Hogyan kezdted a tanévet?
- A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolába fociosztályba járok az 5/b-be. Barátaim többek között Horváth Péter, Ivánczai Tamás, Gyura Gábor. Kedvenc tantárgyam a történelem és a biológia. Egy hármasmom van matematikából, a többi négyes, ötös. Legjobb jegyeim történelemből és biológiából vannak.

Tarján Tamás
4. o.

Fábíán Veronika

- Köszönöm szépen, jól vagyok.
- Mesélj magadról, iskoládról, tanulmányi eredményeidről!
- A kaposvári Gyakorló Iskola gimnáziumába járok, már 3 éve.
- Eleinte nehéz volt a beilleszkedés?
- Igen mert nem ismertem senkit. Mostanra már teljesen beilleszkedtem, otthonosan és jól érzem magam. Legjobban a testnevelést és a tematikát szeretem. Nagyrésztben 4-es, 5-ös jegyeim vannak, az átlagom is e között van.
- Nehezebb Kaposváron tanulni mint Jutában?
- Igen. Annyiban, hogy sok új tantárgy van a gimnáziumi tagozaton, így többet és szorgalmasabban kell tanulni, mint eddig. Minden anyaghoz hozzá kell olvasni.

- A könyvekhez hogyan jutsz hozzá?
- A könyveket az iskola megrendeli és akinek nincs meg valamilyen könyv, az megveheti.
- Versenyen részt vettél-e?
- Igen. Voltam matematika és angol versenyen.
- Milyen szakkörre jársz?
- Angol szakkörre, ami minden héten pénteken van az iskolában.
- Mi a legkedvesebb időtöltésed?
- Szeretek olvasni, főleg verseket. Kedvenceim közé tartozik a zenehallgatás is. Jó idő esetén biciklizni szoktam.

Fábíán Gabriella
4. o.

Györfi Richárd

- Köszönöm, jól vagyok.
- Hogyan érzed magad az iskolában?
- Nagyon jól érzem magam. Jó ötödikesnek lenni a Gyakorló Iskolában. Úgy érzem, mint-ha rövidke lennének az órák, olyan gyorsan elmúlnak.
- Mi tetszik a legjobban?
- A nagy tornaterem, mivel egyik kedvenc tantárgyam a testnevelés, a másik a matematika. Tanáraink is nagyon kedvesek.
- Hányasaid vannak?
- Négyes és ötös jegyeim vannak.
- Milyenek az osztálytársaid?

- Kedvesek, segítőkészek, és nagyon szeretek velük játszani.

Bódis Bálint
3. o.

Bencsik Nikolett

- Nagyon jól érzem magam, a Toldi iskola 5. osztályában, mert kedvesek az osztálytársaim és a tanárok is, főleg az osztályfőnököm, de azért a többi tanár is szimpatikus.
- Milyen jegyeid vannak?
- 4-es és 5-ösök vannak. Meg vagyok elégedve, mert 4,8 lett a szeptemberi átlagom, az októberi 4,6. Majdnem minden felmérésem 5-ös, egy - két 4-em van csak.

- Melyik a kedvenc tantárgyad?
- A kedvenc tantárgyam a matek, az anyanyelv, az angol, és még két érdekes tantárgy, az egyik a Természet és társadalom fejlődése, de mi csak úgy mondjuk hogy T. T. F. és a Bolygónk a Föld, ezt úgy hívjuk, hogy B. F. Nehezen tanultam meg őket.

- Jársz szakkörre?
- Rajzszakkörre járok, és atlétikára jelentkeztem, de az még sajnos nem kezdődött el.

Tóth Roland
3. o.

Horváth Klaudia

- Köszönöm, jól vagyok! Bár nem könnyű negyedikes gimnazistának lenni!
- Melyik iskolába jársz?
- A Táncsics Mihály Gimnáziumba.
- Mesélj kedvenc tantárgyaidról, eredményeidről!
- Szeretek a német nyelvet és a biológiát, e mellett a kosárlabdát, röplabdát és rendszeresen úszom is. A focit csak nézni szeretem, de játszani nem. Ebben a félévben matekból és nyelvtan-helyesírásból van 3-as jegyem, de ötöseim is vannak szinte minden tantárgyból.

- Van kedvenc tanárod?
- Igen. Az egyik kedvelt tanárom a történelem tanár, Pellion Jenő. Nagyon jól tanít, és humora is van, amitől vidámabb az óra.

- Van kedvenc virágod, zenéd?
- A fehér és vörös rózsza a kedvencem. Szeretek a gyors zenéket, de szívesen meghallgatom a komolyzenei művek közül Mozart és Bach műveit.

- Érettségi után akarsz még tanulni?
- Igen, szeretnék továbbtanulni, olyan pályát választok, ahol a nyelv a fontos.

Horváth Gyula
4. o.

Az új tanító néni

Már múlt tanévben tudtuk, hogy szeptemberben új tanító néni érkezik iskolánkba.

Szeverina nénitől hallottuk, hogy kedves és aranyos. Ettől még jobban vártuk.

Eljött a tanévnyitó ünnepély, amelyen végre megismerkedtünk Bánáti Zsuzsanna nénivel.

- Hány éves?
- 22.
- Hol lakott?
- Nagykanizsán. Szüleim és két öcsém most is ott élnek.
- Hogy hívják őket?
- Jócó, István.
- Hol tanult?
- Zalalövőn jártam általános

iskolába, Nagykanizsán gimnáziumba, Kaposváron a Tanító-képző Főiskolára.

- Szereti a gyerekeket?
- Igen. Szeretek a gyerekekkel foglalkozni. Ezért is választottam a pedagógus pályát.

- Kiskorában mi szeretett volna lenni?

- Állatorvos, biológia tanár.
- Mikor döntötte el, hogy tanár lesz?

- 17 éves koromban.
- Szeret tanítani?
- Igen, szeretek.
- Jól érzi-e magát ebben az iskolában?

- Jól, mert szép a környezet

és családis az iskola.

- Melyik osztály a kedvence?

- Mind-egyik.

- Melyik a kedvenc órája amit tanít?

- Testne-

velés, mert a főiskolán erre a tagozatra jártam.

- Melyik tantárgy volt gyerek korában a kedvence?

- Matematika, környezet.

- Melyik szakkörökre járt iskolás korában?

- Matematika, biológia, német.

- Milyen nyelvet tanult?

- Oroszt, németet, latint.

- Mi a hobbija?
- Olvasás, sportolás.
- Milyen könyvet kedvel?
- A történelmi témájú könyveket szeretem.

- Milyen sportot szeret?
- Röplabda, korcsolyázás, síelés, úszás, lovaglás.

- Szeret rajzolni?
- Nem nagyon szeretek.
- Szereti a zenét?

- Igen.
- Van-e kedvenc énekese?
- Charli, Cserháti Zsuzsa, Zorán, Máté Péter.

- Van-e kedvenc meséje?
- Andersen: A fenyőfa című meséje.

- Szeret utazni?

- Nagyon szeretek.

A 4. osztály tanulói

KÁR, KÁR, KÁR, ELMÚLOTT A NYÁR

Nyaralás Fonyódligeten

Azon a meleg június eleji napon mindenki nagyon izgult, amikor az utolsó tanítási nap volt, és másnap indultunk a fonyódligeti táborba. Én is nagyon izgatott voltam.

Másnap korán keltem. A bőröndöm útrakészen állt. Fábián Gabiékkel utaztam. Utitársaim voltak még: Horváth Gyula, Zsinkó Brigitta.

Kiválasztottuk azt a faházat, amelyikbe beköltözünk. Mi a 6. faházban a 2. szobában laktunk. Az első dolgunk az volt, hogy a bőröndöket beraktuk az emeletes ágy alatt lévő két fiókba, majd megvetettük ágyainkat. Elfoglaltuk helyeinket. Az alsó ágyakra Tóth Roland, Farkas András és én, a felső ágyakra Horváth Gyula, Fülöp Gábor és Fülöp Zsolt került.

Alig vártuk az estét, amikor a program fagyizás volt. A nap már el-elűnedezett a túlpárti hegyek között, amikor mi visszaérkeztünk a fagyizásból. Egypáran nem jöttek velünk. Sietve zuhanyozni indultunk. Sajnos a fiúknak sorba kellett állni, így a lányok nyertek, mert ők tusoltak le előbb. Majd elkezdődött a szokásos esti kártyázgatás, amíg takarodót nem fűváltak. Általában András és Roland elsőnek aludtak el, Gyula vagy én utolsónak.

Fürödni már a második nap fűrdtünk. A nap szikrázóan sütött, a víz kellemes volt. Először kicsit hideg volt, aztán megszoktuk. Én vagy a vizet kavargattam, vagy egy náddarabot úsztattam a hullámsivatagban. Délután is visszamentünk fűrdőzni. Készítettünk moszatszönyeget.

Titokban tartottuk, hogy szeretnénk mulatságot rendezni. A tanárok megtudták, és kieszték a cselt ellenünk, amiből nem lett semmi. Készen állt minden a bulihoz, és nagy karnevált rendeztünk volna, ha a következő nem történik. Sötét éjszaka volt. Csak ketten maradtunk fenn Gyulával. Megbeszéltük, hogy én megnézem a tanárokat, hogy kint ülnek-e a teraszon, ha nem, visszame-

gyek és szólok, hogy nincsenek kinn, kezdődhet a bál. Úgy is lett. Én odaosontam a ház sarkához. Egy teremtet lélek sem volt kinn. Annyira biztonságban voltam, hogy a tanári előtt futottam vissza. Azonnal szóltam Gyulának. De szólhattam annak! Úgy aludt, mint a bunda. Először azt hittem, csak tettet. Kicsit vártam, és rájöttem, hogy tényleg alszik. Kudarc! Ez a szó nem ver visszhangot a reménykedők szívében! Az enyém-ben sem vert. Elhatároztam, hogy legalább én maradok fenn. Feltettem a zseblámpámat az ágy egyik csavarjára, és unatkozással ütöttem el az időt. Néztam az órám. Ment az percről percre, csak csigalassan. Még nem elfogott az álom. Reggel arra ébredtem, hogy az órám búgott. Jelezte, hogy hat óra van. Gyula az ágyon ült. Megnéztem világít-e a zseblámpám. Nem világított. Egy pillanatra csodálkoztam. Ám de hirtelen felvilágosodott az agyam. Ez több mint sok!

Elérkezett a várva-várt hajókirándulás is. A sok fürdés után most hajóval élveztük a Balatont. (Én kicsit leégtem, és hogy ne égjek tovább, előző nap nem fűrdtem a „magyar tengerben”.) A part, amelyikről elindultunk a hajóval, távolodott, amelyikre érkeznünk kellett, közeledett. Hirtelen azt vettük észre, hogy a hajó megállt. Megérkeztünk. Tanáraink megvendégeltek bennünket palacsintával, és üdítővel. Utána következett a meglepetés! Odavezették a csapatot a dzsippekhez, és közölték, hogy kirándulni megyünk! A dzsippek gázt adtak. Egyre felfelé, és felfelé. Direkt élesen vették a kanyart, és szándékosan mentek bele a bukkánókba. Szőlőskertek felett jártunk. Távol alattunk a Balaton csillogott. Ha egy nagyot zökkentünk, egymásba kapaszkodtunk, és sikoltottunk. Gyanút ébresztett bennem az, hogy lefelé megyünk. Tűnődni keztem rajta. Eddig felfelé tartottunk. De még nem értük el a csúcsot. Direkt fordultak vissza? A további

út járhatatlan? Vége lenne az utazásnak? Hirtele megálltunk. Vége a körutazásnak.

Odasétáltunk a kikötőhöz, ahol a Badacsony nevű hajó várt ránk. Visszaszállított bennünket a hajóállomásra, onnan pedig a vonat Fonyódligetre. A Virág utca elejéről nem volt nehéz a táborba vizsgalyalogolni.

Elérkezett az utolsó nap. A fagyizóban a tanárok megleptek bennünket egy-egy jégkrémmel. Zuhanyozás előtt még lementünk a partra fürdeni. Alvás előtt kaptunk rengeteg édességet. Szólt a

zene, amikor kiadták mindenkinek a maga adagját.

Másnap kitakarítottunk. Reggeli után jöttek értünk. Gabiékkel mentem haza. Útközben meséltük sorra élményeinket. Nagyon készülünk a következő táborra. Tavaly lett volna hűtőtáskánk, ha valaki vitt volna, és megtartottuk volna a bulit, ha a Gyula nem alszik el, mert ha ébren maradt volna, akkor mindenkit felébresztünk. Nagyon készülünk a következő táborra. Reméljük, vágyaink teljesülnek!

Tarján Tamás - 4. o.

Szlovákiában voltam

Augusztus 1-én mentünk kirándulni Szlovákiába. Reggel hat órakor indultunk Kaposvárra. A Németh István Általános Iskola mellett volt a találkozás. Mindenki elbúcsúzott a szüleiktől és elindultunk. Egy nagyobb gyerek mellett ültem, aki egész úton bohóckodott.

Arról beszélgettünk, hogy kikkel legyünk együtt a faházban. Egy harmadik fiú csatlakozott hozzánk.

Útközben többször megálltunk egy rövid pihenőre. 11 óra körül értünk át a határon és onnan már rövid volt az út. Szlovákiában a hegyek között szűk utak kanyarogtak. Odataláltunk a faházakhoz. Mi egy olyan faházat választottunk, amelyik egy szép táj felé nézett. Az első nap diszkóba mentünk.

Negyedik nap megmásztuk az 1009 méter magas Szitnya hegyet. Egy óra alatt értünk fel. Mindenki nagyon megszomjazott. Volt ott egy üzlet. Várakoztunk míg kinyitott. Voltak ott kitömött állatok: medve, bagoly, sas, fécán, róka, vaddisznó is. Aki vett egy képeslapot, az kapott rá egy olyan pecsétet, amiről meg lehetett tudni, hogy mikor van vadászati idő az állatokra. Amikor leértünk a hegyről azt mondta egy magyar bácsi, hogy siessünk, mert vihar lesz.

Vacsora után meg is eredt az eső.

Következő nap kirándultunk a körmöci bányába. Nagyon sok gépet láttunk. Egy tanár bácsi elmondta, hogy ha nem szivattyúznák a vizet, akkor elárasztaná a bányát.

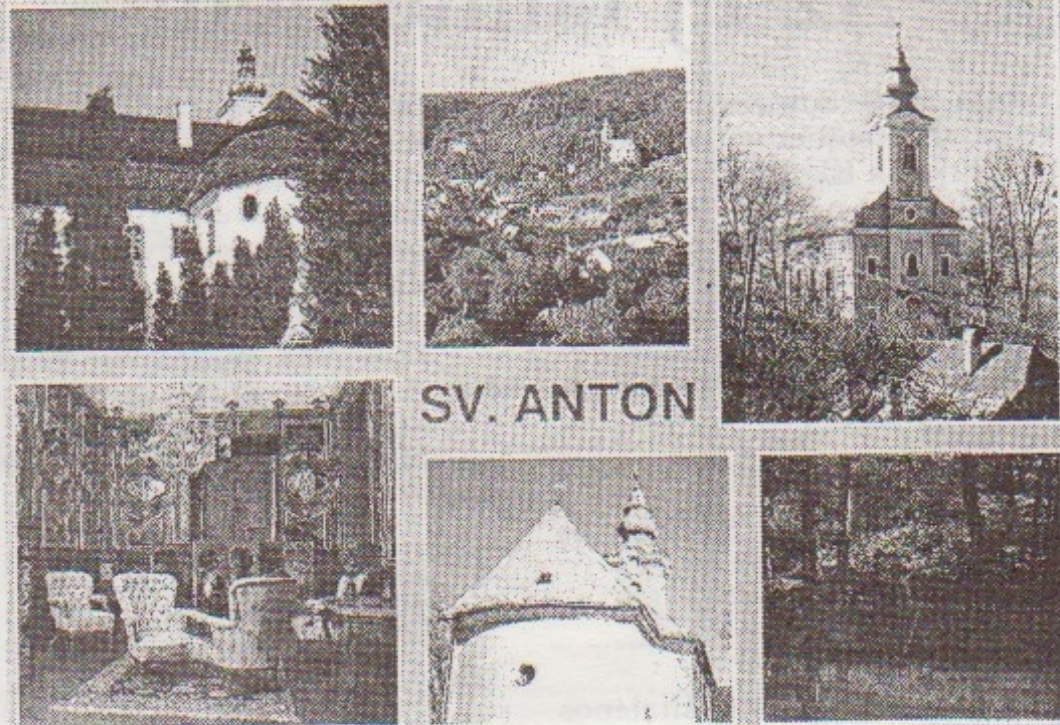
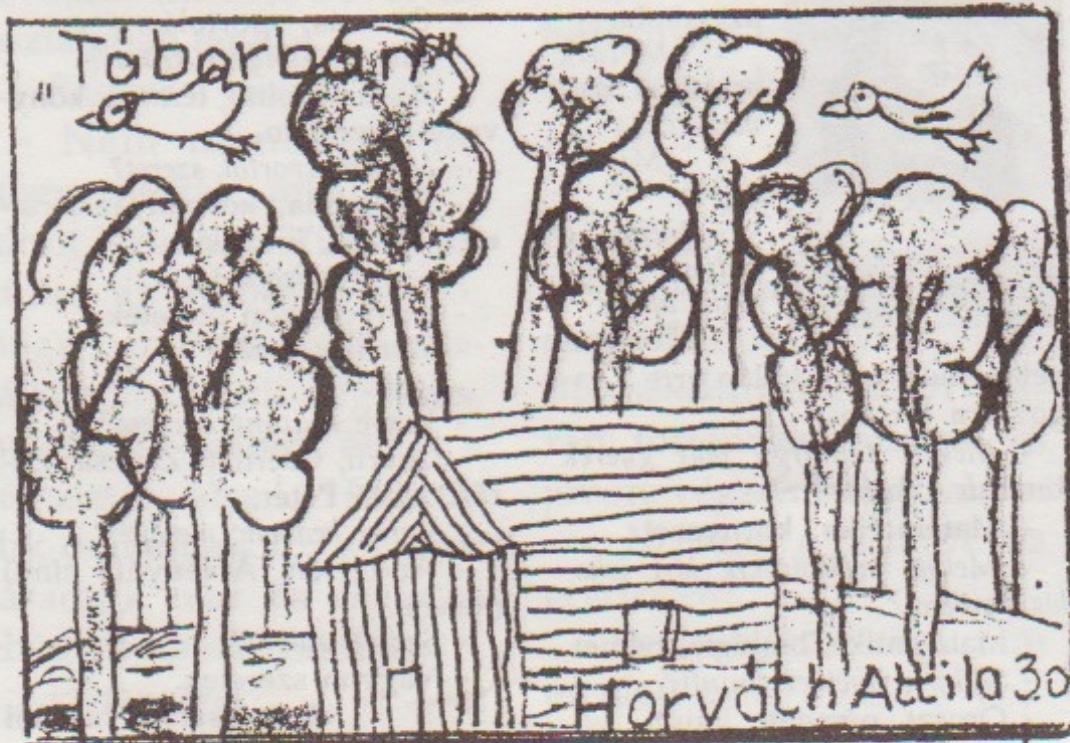
Hatodik nap egy várat néztünk meg. A várba nem tudtunk bemenni, mert nem találtuk a bejáratot. Egy benzinkútnál kérdtetük meg, hogy merre van. Egy kilométert mentünk a vár kapujáig. Nagyon régi ruhákat, ágyakat, díszeket láttunk.

Utolsó nap kimentünk a tóra és onnan néztük, hogy lövik ki a tüzijáték rakétáit.

Másnap reggeli után mindenki összecsomagolt. Elindultunk hazafelé.

Szép és jó volt ez a kirándulás. Mindig azon jár az eszem, hogy bárcsak újra elmehetnék Szlovákiába!

Horváth Gyula
4. o.

Családi kirándulás

Elhatároztuk, hogy a nyári szünetben elmegyünk az Északi-középhegységbe nyaralni. Elérkezett a várva várt nap, amikor elindultunk a hosszú útra.

Az útsorán több megyén haladtunk keresztül, mire megérkeztük Gyöngyösre. Nagyon elfáradtunk. Elfoglaltuk a szállásunkat és rövid pihenő után körülnéztünk a városban.

Másnap Mátraházán a Sóstónál felmentünk a kilátótoronyba és onnan néztük a tájat. Magyarország legmagasabb pontján Kékestetőn a tévétoronymál is voltunk. Galyatetőre érkezve kirándulásunkat ebéd után folytattuk. Parádsasváron elmentünk a üveg-

múzeumba. Zsúfolt programunkat Parádon a kocsi-múzeumban folytattuk. Itt sok régi és szép hintót és szekereket láttunk. Megnéztük a szép lovakat is. Útunk a siroki várhoz vezetett. A nagy meglebben megizzadtunk mire felmá-

tunk a meredek hegyoldalon. Esteledett mire visszaértünk.

Szerdán reggel Eger fele indultunk. A városba érve gyorsan megtaláltuk a várat. Sok érdekes látnivaló volt itt. Megnéztük a Panoptikumot, idegenvezetővel lementünk a kazamatákba. A belső várból végimentünk a szűk földalatti folyosókon, ahol a figyelődobok voltak. A vár udvaráról szép kilátás nyílik a városra. Láttuk a karcsú török minarettet. Búcsút véve a vártól Szilvásrádra indultunk. A Szalajka völgyben kisvasúttal utaztunk. A meredek hegyoldalba felmáztunk az ősemlék barlangjához. Visszafele gyalog jöttünk és útközben sok vízesést láttunk. Néhányat le is fényképeztünk. Ez a nap is hamar elmúlt és örültünk, hogy ágyba kerülhettünk.

Következő nap Mezőkövesdre indultunk. Matyóföldön megtekintettük a tájházat és a

falumúzeumot. A sok szép hímzés és fadarabok közül választottunk ajándékot. A várostól búcsút véve tovább indultunk Lillafüredre. A hosszú kanyargós út gyönyörű erdősségben vezetett keresztül. Először a Szent István cseppkőbarlangot néztük meg. Az idegenvezető elmesélte a barlang látnivalóit és feltárásának körülményeit. A sok szép cseppkőképződmény között a „koncert teremben” még énekeltünk is. A hidegből kijöve jólesett a napsütés. Lesétáltunk vízeséshez. A zuhogó víztől párás volt minden. Búcsúzóul még a Hámori tavon vizibikliztünk és gyönyörködöttünk a Palota szállóban. Ismét késő este értünk Gyöngyösre. Reggeli után öszezomagoltunk és elindultunk hazafelé.

Itthon a mamának nagyon sok mesélnivalónk volt. Hosszú, zsúfolt de szép nyaralásban volt részünk.

Fábián Gabriella
4. o.

Hajdúszoboszlón nyaraltam

Ebben az évben már negyedszer nyaraltunk Hajdúszoboszlón a családommal.

Már hónapokkal előtte készülődtem az üdülésre. Az utolsó napot csak csomagolással töltöttük el. A nagy napon szokatlanul korán, 4 órakor keltem fel. Igen álmos voltam még, de az izgalom legyőzte azt.

Sok játékot pakoltam az autóba, anyukám szerint a legtöbb felesleges volt.

Elindultunk a nagy útra. Kanyargós, dimbes-dombos vidéken mentünk keresztül. Aztán, pár óra alatt olyan síkság terült el az orrom előtt, mint a palacsinta. Csak néha-néha láttam meg egy fát, egy gémeskutat. Már az Alföldön jártunk. Ahogy egyre több jármű előzött le minket, kissé már untam az utazást. Csak akkor kezdtem bizakodni, hogy már közeledtünk,

amikor észrevettem a táblát, amire ez volt írva: Hajdú-Bihar megye.

- Kettő település, és ott vagyunk. - szólt apukám. Én nem mondtam semmit, de bennem ugrált a jókedv. Csak akkor sikongattam nagyokat, amikor megláttam: Hajdúszoboszló. Mindannyian örültünk.

Beértünk az üdülő parkolójába. Apukám előrement a nagyobb csomagokkal, mi a kisebb cuccokat vittük. Az üdülőhely egyik részét fenyveserdő borította, másik részén voltak a házak, az ebédlő, a játszótér és egy kis tó is.

Miután lepakoltunk, siettünk ebédelni. Szerettem ott étkezni, csak az ételek voltak zsírosak kicsit.

A házak sorban álltak, betűvel voltak jelölve.

Ebéd után visszamentünk a lakásunkba és kipakoltunk, majd indultunk a nagy strandra. Ott mindenféle medence volt. Hullámmedence, strandmedence, gyerekmedence, pancsoló, pezsgőfürdő. Én a hullámban, a gyerek- és a strandmedencében szoktam úszkálni. Szüleim keveset fürödtek, inkább napoztak, ha mégis, a pezsgőmedencében, ahova nekem nem szabadott bemenni.

De én nem csak a felsorolt medencékben voltam, lecsúsztam az óriás csuszán is.

Minden nap végignéztük a sétálóutca fényes kirakatait, és ellátogattunk a piacra is. A sétálóutcán lehetett kölcsönözni „bringó hintót”. Ez nem volt más, mint egy négykerekű, háromüléses bicikli. Mi kölcsönöztünk ilyen kettő is.

A fürdőhöz közel volt egy „fajátszóter”, ami majdnem mindig bent volt napi programunkban. Ott a csuszi, a körhinta, a mászóka, minden fából készült.

Szerettem Hajdúszoboszlón az üdülőben lakni, de minden este eszembe jutott édes otthonom, a csendes, a megszokott illat.

Amikor elbúcsúztunk az ottlevő emberektől, egyik szemem búsan nézett a házikó felé: itt kellett hagyni, lejárt a két hét. Másik szemem az autó felé: hamarosan otthon leszünk, végre saját kis ágyamban!

Rutek Zsuzsanna
3. o.

Iskolások lettiink

Szeptember 1-én 15 első kisköcs kezdte meg a tanulást iskolánkban.

- Nagyon vártam már, hogy elkezdődjön a tanítás.- mondta Száraz Krisztián. Már sok piros pontom és csillagom van.

Mindannyian szeretnek iskolába járni. Reinisch Nikolett azért, mert megtanulhat olvasni, és a suliközelebb van, mint az óvoda. Várnagy Cintia szerint azért jó az iskola, mert sokat rajzolhat, és nem kell délután aludni.

Kovács Erika a tanító néni kedvességét dícséri. Horváth Adriennek kedvenc tantárgyai a technika és a testnevelés. Horváth

Ádám a matematikát szereti legjobban. Zelenák Barbara is a matekra szavazott, mert abból van a legtöbb piros pontja.

Nemes Vecsera Petrának nincs kedvenc tantárgya,

mert ő mindent szeret tanulni. Schlepp Nikolett legszívesebben mindig testnevelés órán lenne, szerinte ez a legjobb tantárgy.

Magda Brigitta a magyarórákat kedveli.

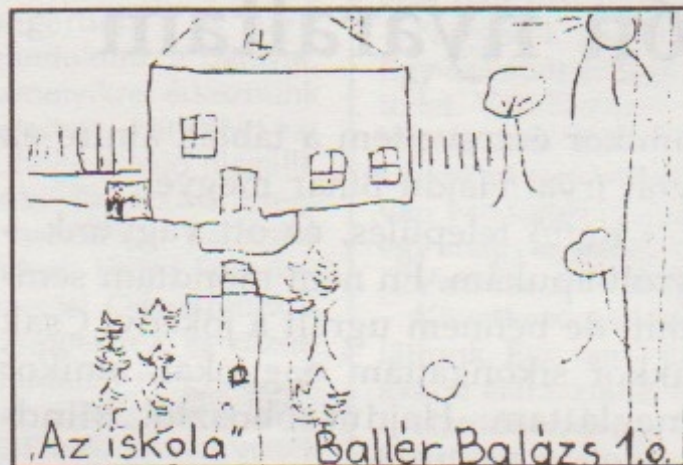
Ballér Balázs szerint, azért van rossz is a suliban, mégpedig a fekete pont. Szerencsére neki még nincs egy sem.

Bencsik Orsolya kíváncsi volt nagyon az iskolára, hiszen a testvére ide járt, és sokat mesélt a suliról. Jól érzi magát.

Nezdei Csilla nem szívesen beszél, (pedig nagyon sok piros pontja van már) inkább lerajzolta az iskolaudvart. Fehér Szabina már sok csillagot kapott, ezért szereti az iskolát.

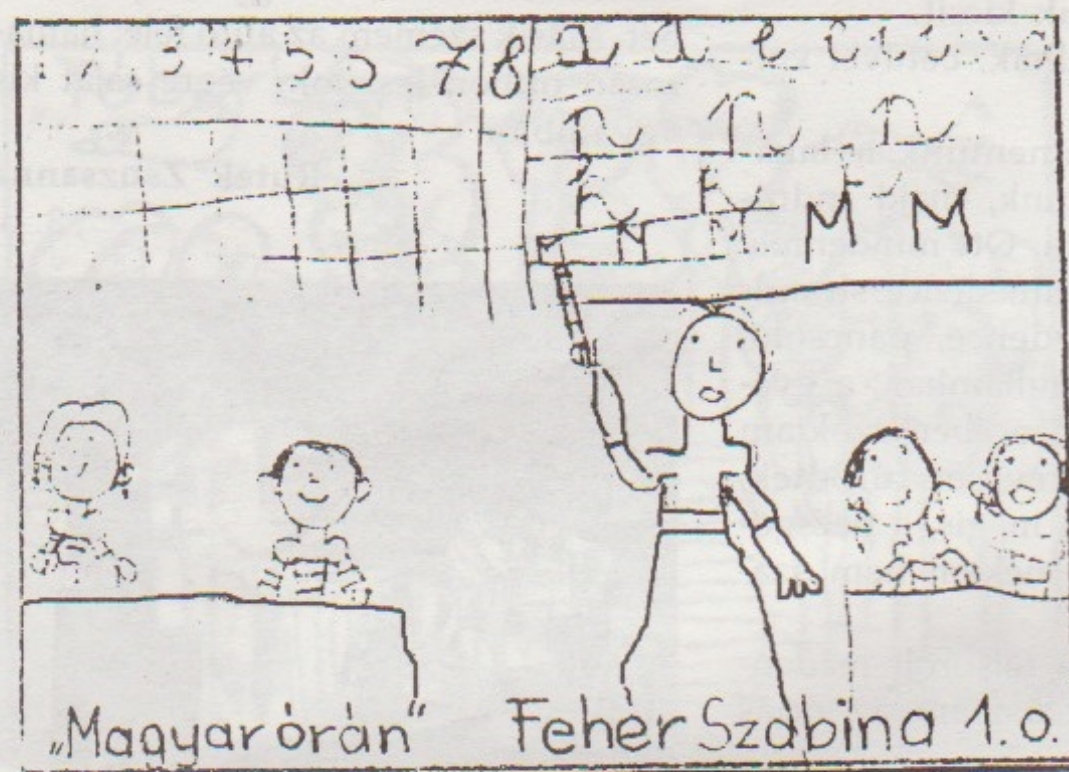
Zsobraák Dániel így nyilatkozott:

- Azért szeretek iskolába járni, mert okos leszek.

Tanév eleji változások iskolánkban

Szeptemberben 42 tanuló kezdte meg a tanévet iskolánkban. A megnövekedett létszám miatt 2 napközis csoportot kellett indítani, ezért jött hozzánk az új tanító néni, Bánáti Zsuzsanna.

A 16 első osztályos elhelyezéséhez külön tanteremre volt szükség. Az ebédlőt alakítottuk tanteremmé, felszerelve új tanulóasztalokkal, polcokkal. Egy nagy közlekedési szőnyeget is kaptak a terem közepére. Ebédlőnek a kultúrterem egyik felét rendeztük be.

Az öltözőbe öltözőpadokat vásároltunk.

Sportkör és kézművesszakkör működik 2 csoportban.

Az erdei iskola

Amikor megtudtuk, hogy szeptemberben négy napot a sziaági erdei iskolában töltünk, mindenki nagyon izgatott volt. Az erdei iskola egy nagy erdő közepén áll. Nagyon szép épület, még tanterem is van benne.

A négy nap alatt nagyon sok élményben volt részünk. Sok állatot láttunk: őzet, rókát, szarvast és erdei madarakat. Amikor kirándultunk a magaslesre, a tisztáson éppen akkor vonult át egy szarvascsorda. Egyszer a Gabi néni autójával elmentünk Nagysallérba egy ügyességi versenyre.

A sok kirándulás mellett minden nap tanultunk. Egyszer még egy két verszakos verset is meg kellett tanulni. Az erdő fohászat.

A jó levegőtől állandóan éhesek voltunk. A szüleink nagyon sok enniva-

lót hoztak, amiket Gabi néni és a tanító bácsi melegített meg.

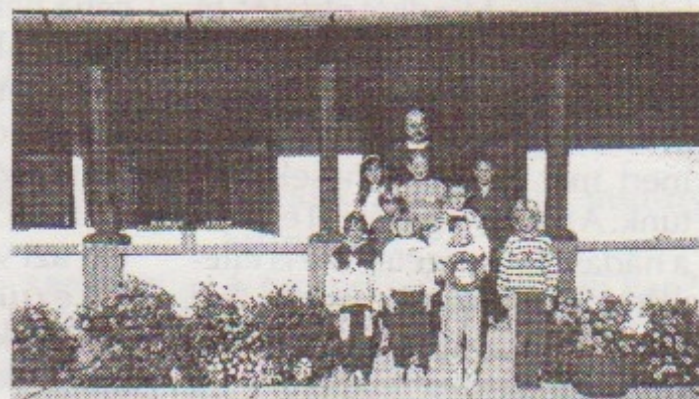
A Gabi néni még mesélt is, s amikor este lefeküdtünk az András bohóckodott egy kicsit.

Az utolsó napon eljöttek a szüleink is. Az Ildikó apukája nagyon finom ebédet készített. Amikor megebedeztünk, akkor nekiálltunk focizni. Foci közben én fényképeztem. A Juta-Vidék meccset a jutaiak nyerték meg 10:5-re. A szülőkkal a magaslesre is kimentünk, és virágot is szedtünk.

Nagyon sajnáltuk, hogy haza kellett jönni, mert szívesen maradtunk volna. Alig várjuk, hogy jövő ősszel újra elmehessünk Sziaágyra.

Fábos Veronika

2. o.

Kaposfüredi verseny

Egy tanítási napon az iskolába megtudtuk, hogy Kaposfüredre megyünk sportversenyre. A rossz időjárás miatt az időpont és részvételünk bizonytalan volt.

A verseny reggelén kisütött a nap. Gyorsan felkészültünk és autóval utaztunk Füredre. Rövid várakozás után az iskola igazgatója, Kovács Zoltán köszöntötte a résztvevőket. A kerékpár ügyességi viadalból Fülöp Gábor került ki győztesen. Kötélhúzásnál a fiúk voltak az erősebbek. Következett a gyors futás. Lányoknál Vajda Viktória, fiúknál Szak Dávid győzött. Olyan piros volt az arcunk mint a rózsa szirma. Sajnos a fociban nem nekünk kedvezett a szerencse. Az utolsó forduló a sorverseny zárta, amit sikerült megnyernünk. Az eredményhirdetésig minden versenyző pihent, hisz nagyon elfáradtunk. A végső eredmény: első Kaposfüred, második Juta, harmadik Magyaregres lett. Minden résztvevő iskolát jutalmaztak. Egy ilyen nehéz nap után jól esett beülni Gábor bácsi autójába, akinek többet kellett fordulnia, mert nem fért be mindenki. Gyalog indultunk vissza és félúton találkoztunk az autóval. Ezúton is köszönjük az önzetlen segítséget.

Szeretnénk, ha máskor is rendeznének sportversenyeket a szomszédos iskolák. Reméljük, akkor az időjárás jobb lesz mint most volt.

Szabó Gyöngyi

4. o.

Halász Judit koncertje

November 20-án izgatottan siettem az iskolába, mert aznap életemben először mentem koncertre.

Kaposváron az Ifjúsági Házba érve mindjárt felismertem a helyet, ahol régebben szerepeltünk. A nézőtéren elhelyezkedve nem sokat kellett várni a műsorkezdésre. Az énekesnőt nagy tapsal fogadtuk, aki piros csizmában, sötétkék nadrágban, és piros blúzban lépett színpadra. Első szám a Hófehérke és a hét törpe volt, de előtte kérdezett a meséből né-

hány eseményt. Aztán megkérdezte, ki közöttünk a rossz gyerek. Aki úgy gondolja, hogy rossz, az emelje fel a kezét! Persze senki se tette meg ezt! Nekem az utolsó szám tetszett a legjobban. Egy medvről szólt, akit Micimackónak hívtak.

Sajnáltam, hogy vége lett, mert nagyon jól éreztem magam. Hazafelé a jól ismert dalokat dúdoltuk magunkban.

Buzsáki Angéla

4. o.

Színházban

Egyik délután elújságolta Szeverina néni, hogy pár nap múlva színházba megyünk.

Kedden, a várva-várt napon szokás szerint meg volt a délelőtti tanulás, de a napközi nem. Ebéd után értünk jött egy külön busz, ami bevitt minket Kaposvárra. Letett egy park előtt, és begyalogoltunk a Csiky Gergely Színházhoz. A csomagokat, kabátokat a ruhatárban helyeztük el.

Elkezdődött az előadás. Arról szólt, hogy egy kisfiúnak volt egy oroszlánja, de a gyerek apja sehogyan se látta meg az állatot. Az oroszlán közben megnősült, és a mese végén az apa is meglátta a boldog párt, és ő is örült.

A történet után a ruhatárban fölveztük ruhánkat, és autó jött értünk. A kocsiban elmeséltem anyukámnak, hogy ötletes volt a színdarab, de egy kicsit unalmas, ezért nekem nem nagyon tetszett.

Rutek Zsuzsanna

3. o.

Magyaregresi énekverseny

Egy szombat délután elmentünk Magyaregresre az Ifjú Zenebarátok Világnapja alkalmából megrendezett minősítő hangversenyre. Mikor odaértünk elpróbáltuk a dalokat és Zsuzsi a hegedülést. A verseny 2 órakor kezdődött. Nemsokára ránk került a sor. Nagyon izgultunk amikor felmentünk a színpadra. A tanító néni megadta a hangot és elkezdtünk énekelni. Két népdalt adtunk elő. Rajtuk kívül szerepeltek még magyar-egresi, zimányi, kaposfüredi és somogyeszi gyerekek.

Meglepődtünk, mikor a Honfoglalás zenéjét énekelte egy fiú és egy lány. A verseny után ettünk, ittunk és táncoltunk. Eredményhirdetés kezdődött. Mikor mondták a bronzokat, nem voltunk benne és az ezüstben sem. Az aranyak következtek. Zsuzsi és mi arany minősítést kaptunk, sőt egy kis ajándékot is. Zsuzsi a közönség szavazat díját, egy Garfield pezsgőt is kapott. Olgi néni és a Szeverina néni sem mentek üres kézzel haza, Olga néni az iskola részére egy kerámia tálat, Szeverina néni egy oklevelet vett át.

Nagy örömmel tértünk haza.

Vajda Viktória

3. o.

Kirándulás a Tókaji parkerdőbe

1997. október 8-án a Tókaji parkerdőbe indultunk kirándulni. Busszal utaztunk a farengetegig.

Fel volt vázolva az út mellett a térkép, amelyik azért volt, hogy ne tévedjünk el. Gyalog mentünk a faházhoz, amit tavalyról kitűnően ismertünk. Útközben sok makkot találtunk, amit azonnal összegyűjtöttünk. Kisvártatva feltűnt a tó. Nem láthattuk eléggé, mert a lomboszat eltakarta előlünk. A parkerdő bejáratát két fa őrizte. Mindkét oldalán tó állt. Csillámlott a víztükrük. Amikor odaértünk a házhoz, természetesen első volt az evés, mert már nagyon éhesek voltunk. A tavak nagy részét elfedte a nádas. Egy szigetcské is elterült a víz közepén, ahová híd vezetett át. A tanító néni szólt,

hogy sétára indulunk. Elindultunk. Barangoltunk a tó partján, amikor hirtelen észrevettük a harmadik tavat is. Egy kis nádfeleles házikó is állt ott, amit azonnal elneveztem „Százholdas Pagonynak”.

„Itt laknak a Micimackók.” - mondogattam.

Megint nekiláttunk gyűjtögetni, nádat törni. De útunk tovább is folytatódott. Nemsokára feltűnt a játszótér. Ott se maradtunk sokáig, mert „expedíciánk” célja nem ebből állt, mert körül szerettük volna kerülni a második tavat. Lankás út vezetett hol lefelé, hol felfelé, hol jobbra, hol balra. Majd beleszédültünk az állandó kanyarokba. Ám hirtelen azt vettük észre, hogy megérkeztünk. Megebédeltünk, majd elkezdtünk játszani. Találkoztunk horgással, sétáltunk ösvényeken, fogócskáztunk. Találtunk egy meredek domboldalt. Legtöbbször a legmegmászhatatlan részén mászott felfelé. Köztük voltam én is. Brigi és Zsuzsi összeütköztek, ezért le kellett mászni mindenkinek. Igen ám, de hogyan! Alattam is

voltak, nem is kevesen, ezért nagy kockázat lett volna lemászni, amit lehetetlen megkísérelni alacsony sebességgel. Elhatároztam, hogy nadrágfékkel csúszom le. Ötletem bevált, mert kikerültem az alattam levőket. Nehéz dolog volt, de sikerült, viszont nem úsztam meg esés nélkül, mert amikor leérkeztem, elhasaltam a száraz avarban. A játék után összecsomagoltunk, és indultunk.

Visszafelé megnéztük volna az erdei tornapályát, ha odata láttunk volna. Ehelyett gyűjtögettünk. Gyalog értünk a buszmegállóba, ahol a busz várt minket. Heves éneklésbe kezdtünk. A busz egészen hazáig hozott bennünket.

Tarján Tamás

4. o.

Kirándulás Ópusztaszerre

Elmesélem csodálatos ópusztaszeri kirándulásomat.

Az indulás pénteken reggel öt órakor volt a kaposvári pályaudvarról. Mindenki nagyon izgult. A kissé hosszú út után végre megérkeztünk Ópusztaszerre. Először elmentünk ebé-

delni egy étterembe. Az ebéd finom és bőséges volt.

Az idegenvezetővel elindultunk, Árpád fejedelem emlékművét néztük meg, amiről sajnos Árpád szobrát elvitték felújítani. Itt ejtették szerét az első országgyűlésnek, amelyben

Árpád fejedelmünk törvényt adott és elosztotta a hét vezér között a hazát.

Honfoglaláskori templomok alapjait is láttuk. Három templom volt. Ezek makettjeit megnézhattuk egy kiállításon. Mindegyik a korának megfelelően volt megépítve, így három különböző stílust ismerhettünk meg. Ezen a kiállításon őskori tárgyak is voltak.

Két órára rendezték a Sámán lovas bemutatót. A műsor bemutatta őseink harciaságát és játékkedvét. Innen a

csoport átsétált a Feszty-körképet megnézni. A nevét a kép festőjéről Feszty Árpádról kapta. Fegyelmegzetten kettes sorokban egy körfolyosón értünk a légkondicionált terembe. Szájtátva néztünk körbe, ahogy hangokkal és fénnel követték a képet a bemutató elmondása szerint. A kép alján mesterségesen megépített táj folytatódott mindig a jelenet-höz kapcsolódva. Sajnos fényképezni nem lehetett, de az előtérben képeslapokat és kicsinyített festményt tudtunk vásárolni.

Ezután a jurtákat szemléltük meg kívülről és belülről egyaránt. Ehhez kapcsolódott a falumúzeum, ahol összehasonlítottuk a falu életét a városéval. Teljesen berendezett falusi házakat láttunk és elénk tárult az itt élt emberek életmódja és öltözködése.

Visszafelé sajnos ugyanolyan fárasztó volt az út. Közülünk többen már a vonaton egy-két órát szunyókáltak. Már éjfél is elmúlt mire a kaposvári vasútállomásra befu-
tott a vonat. A szülők különítménye várt bennünket, majd ki-ki saját autójával indult haza. Fáradtan, de tele élményekkel bújtam ágyba. Azzal a gondolat-
lattal aludtam el, hogy minden évben ilyen felejthetetlen iskolai kiránduláson szeretnék részt venni.

Fülöp Gábor

4. o.

Költőpalánták

Ősz

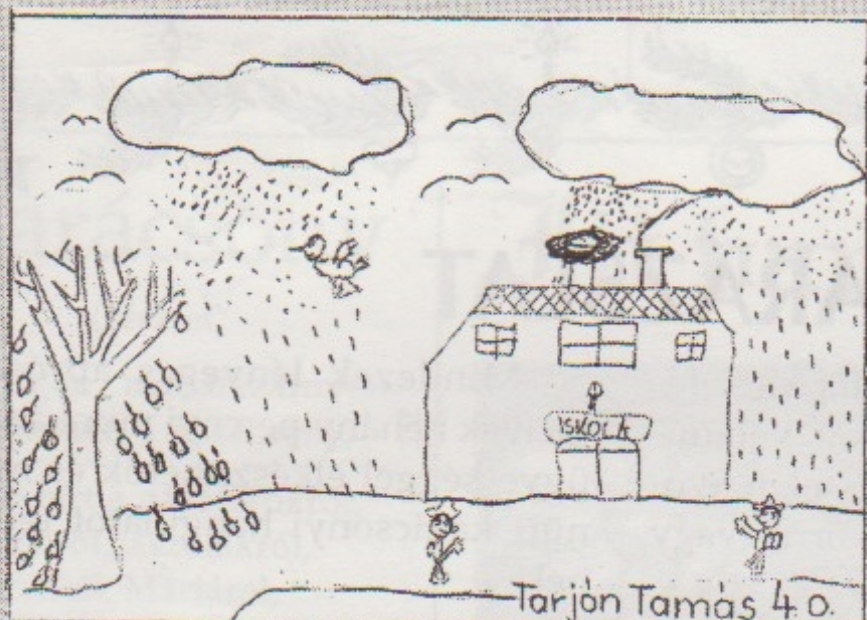
Elmúlt a nyár,
A víg nyár,
Az iskola nyitva már,
Csengettyűje csenget már.

Hullik az eső,
Gyorsan csöpörgő,
Tócsákba gyűlő,
S fűvet növesztő.

Úgy tetszik,
Mintha minden csepp,
Egy könnycsepp,
Aki a nyarat siratja már.

A fészkek kis gazdái,
Mind elszálltak,
Hátrahagyva lakásukat,
Hazájukat.

Tarján Tamás
4. o.

A CSODAKÖVEK

Valamikor, régen, a világ teremtetésekor élt messzi tájon egy fiú. Nem volt neve, mert akkor még nem találták föl. Tartott egy hűséges kutyát, azzal keresett kincset. Ami fénylett, azért rajongott.

Egyszer a kutya nagyon megiramodott.

- Biztos valami szépet talált!- szólt a fiú és utána futott.

- Mik ezek?- kérdezte. Nagyon meg volt döbbenve, mert csak pár nagy kődarabot látott.

- Pedig én éreztem! - csaholta szomorúan a jószág. Ám hirtelen megszólaltak a sziklák.

- Nem tévedtél, jól érezted, kutyus! Mi alattunk van egy drágakő, ami mindennél értékesebb. De szeretnénk, ha nem vinnéd el, talán nekünk nagyobb szükségünk van rá.

A kisiú nam alkudozott, jó szívvel ott hagyta és a többi gyémántot is odaadta nekik. Már indult is volna ha..... a kövek nem szólaltak volna meg:

- Jó tett helyébe jót várj! Törj le egy darabot belőlem, és ha valaha bajba jutsz, nézz rá és nyomban segítünk rajtad!

A kisiú boldogan megköszönte és féltve őrizte.

Egyszer mikor élelem után járt, egy felbőszült dinoszauruszt pillantott meg. Olyan mérges volt a dino, hogy elkezdte kergetni. És ha valakit egy dinoszaurusz kerget, az elől nincs menekvés! De futás közben elővette zsebéből a követ, ránézett és egy hatalmas kő gördült közéjük, amit senki se tudott széttörni.

Így menekült meg a kisiú a dinótól és azóta is barátai a kövek.

Rutek Zsuzsanna
3. o.

Csillagszóró

Csillagszóró fenyőágon,
Csillag villog minden ágon.
Gyermekekre száll a fénye,
Felnőtteknek öröme.

Borostyán

A borostyán kúszik kövön mint
a kígyó.
Több felé ágazik, szemem
káprázik.
Szára erős, s ha megáll, pihen,
szundikál.
Aztán megy tovább, nem kíméli
önmagát.

Hóvirág

Nini, mi bújik ki a hóból?
Fehér haja fejére logó.
Karcsú teste világoszöld,
a hó alatt van a föld.
Ebből nőtt ki a csodás,
hófehér kis hóvirág.

Iskolakezdés

Nicsak, mennyi mennyi
kisgyerek!
A tanuláshoz kedvet ki kap?
Mindenki?
Mindenki!
Köztük vagyok én is.

Szabó Gyöngyi
4. o.

A varázspálca

Egyszer éppen a földutakon
kerékpároztam, amikor meg-
szólalt egy hang:

- Vegyél fel! Vegyél fel!

Fogalmam sem volt, hogy
honnan jön, hiszen egy te-
remtett lélek se járt erre. Az-
tán újból hallottam:

- Vegyél fel! Én egy varázspálca vagyok! Kérhetsz tőlem
akármit!

Ezt már nem bírtam kere-
sés nélkül megállni. Elkezd-
tem keresni, mentem a hang
irányába. Megálltam. Ott fe-
küdt a bokor tövében. Felvet-
tem és elvittem haza.

Otthon aztán lett nagy cso-
dálkozás! Mindent adtak vol-
na: Házat, telket, egész birod-
almat, de én nem fogadtam
el. El is akarták lopni, de én
azt kívántam, ha valaki más
hozzányúl, üssön a kezére.

Másnap dagadt kézfejeket
láttam, és ijedt arcokat. Mind
azt mesélték:

- Éjszaka belopódtam, és
el akartam vinni a varázspál-
cát. Már úgy volt, hogy sike-
rül, amikor az az ördögfajzat
a kezemre ütött. - mondta az
egyik testvérem.

Délután elbújtak a bokor
mögé, de nem tudtak becsap-
ni, mert a bokorba raktam a
wolkmenemet, és fülemre tet-
tem a fülhallgatót. Az emelet-

ről mindent láttam, a kazet-
tára meg rámásolódott a ta-
nácskozás. Tervezték ho-
gyan lopják el a varázspalcát:

- Én este elbúvok a szek-
rény mögé, te meg belopó-
dzol az ajtón, jó? - eszelte ki a
harmadik a tervet.

- Te meg szükség esetén be-
jössz harmadiknak. - mondta
az elsőnek.

Megint csőd! Már megint
nem sikerült a tervük!

Jött az ősz, a tanév elején
megbetegtettem, így nem me-
hettem iskolába. Testvéreim
elmentek, én meg otthon va-
rázsoltam. Először azt kíván-
tam, legyen számítógépem
monitorral. Másodszor pedig
rengeteg édességet. Harmad-
szor pedig egy olyan írógé-
pet, amelyikből nem fogy ki
a papír. Amint ezeket el-
mondtam, a kívánságaim szép
sorban megjelentek. Amint
meggyógyultam, elvittem az
iskolába is. Óra közben min-
dent a varázspálca oldott meg.

Délután is a zsebemben
hordtam, sajnos egyszer ki-
esett, és eltűnt. Többet aztán
senki sem találta meg az
aranyszínű varázspalcát. Vagy
tán mégis? Nem tudom. De
én nem, az biztos.

Tarján Tamás
4. o.